

Kalejdoskopiska mötesplatser

- en undersökning av Kimstad tätorts
communities och sociala knutpunkter

*Kaleidoscopic meeting places – an investigation of Kimstad's communities
and social nodes*

Felicia Sandberg Vilén

Självständigt arbete • 15 hp
Sveriges lantbruksuniversitet, SLU
Fakultet för naturresurser och jordbruksvetenskap
Institutionen för stad och land
Agronomprogrammet - landsbygdsutveckling
Uppsala 2021

Kalejdoskopiska mötesplatser – En undersökning av Kimstad tätorts communities och sociala knutpunkter

Kaleidoscopic meeting places – An investigation of Kimstad's communities and social nodes

Felicia Sandberg Vilén

Handledare:	Kjell Hansen, Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för stad och land
Examinator:	Örjan Bartholdson, Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för stad och land
Omfattning:	15 hp
Nivå och fördjupning:	Grundnivå, G2E
Kurstitel:	Självständigt arbete i landsbygdsutveckling
Kurskod:	EX0888
Program/utbildning:	Agronomprogrammet - landsbygdsutveckling
Kursansvarig inst.:	Institutionen för stad och land
Utgivningsort:	Uppsala
Publiceringsår:	2021
Omslagsbild:	Spår i snö, foto av Felicia Sandberg Vilén
Upphovsrätt:	Kartan i uppsatsen publiceras med tillstånd från upphovsrättsinnehavare
Elektronisk publicering:	https://stud.epsilon.slu.se
Nyckelord:	Mötesplats, Community, Kimstad, Interaktion, Åldersintegration, Ålderssegregation

Sveriges lantbruksuniversitet

Fakultet för naturresurser och jordbruksvetenskap
Institutionen för stad och land
Avdelningen för landsbygdsutveckling

Publishing and archiving

Approved students' theses at SLU are published electronically. As a student, you have the copyright to your own work and need to approve the electronic publishing. If you check the box for **YES**, the full text (pdf file) and metadata will be visible and searchable online. If you check the box for **NO**, only the metadata and the abstract will be visible and searchable online. Nevertheless, when the document is uploaded it will still be archived as a digital file.

If you are more than one author you all need to agree on a decision. Read about SLU's publishing agreement here: <https://www.slu.se/en/subweb/library/publish-and-analyse/register-and-publish/agreement-for-publishing/>.

YES, I/we hereby give permission to publish the present thesis in accordance with the SLU agreement regarding the transfer of the right to publish a work.

NO, I/we do not give permission to publish the present work. The work will still be archived and its metadata and abstract will be visible and searchable.

Sammanfattning

Uppsatsen behandlar ämnet mötesplatser utifrån forskningsfrågorna; *hur fungerar mötesplatser, hur ser samspelet mellan platsen och interaktionen ut, samt hur bidrar mötena till utformandet av en lokal identitet?* Utifrån dessa frågor undersöks och analyseras den mindre orten Kimstads olika mötesplatser; som kyrkoförsamlingen, idrottsföreningen KGoIF, Kimstad byalag, pizzerian och hembygdsföreningen. Samt även mer diffusa mötesplatser som tågstationen, bokbussen, lekplatserna och det virtuella mötesplatserna. Under uppsatsens avslutande del tar jag upp att en mötesplats är mer än bara en fysisk punkt på en karta. Det lyfts också reflektioner från att ha analyserat ovan nämnda platser i ett försök att besvara frågeställningarna, i fråga huruvida medlemmarna i ett community ser på mötesplatserna och hur de använder dessa för att möta och interagera med andra personer. Sedan har jag också undersökt hur olika åldrar interagerar på mötesplatserna. Reflektionerna i sig bygger på socialantropologen Anthony P. Cohens och kulturgeografen Doreen Masseys teorier om plats och community.

Nyckelord: *Mötesplats, Community, Kimstad, Interaktion, Åldersintegration, Ålderssegregation*

Abstract

The essay discusses the subject matter of meeting places based on the questions; *how does a meeting place function, how does the interplay between the place and the interaction look like and how do meeting places contribute to the development of a local identity?* The essay will inquire into and analyse the place called Kimstad and its meeting places based on these questions. These are meeting places such as the local parish church, the athletic club KGoIF, Kimstad resident association, the pizzeria, and the local history society. However, there are meeting places far more diffuse than these, for example the train station, the book bus, the playgrounds, and the virtual meeting places. In the essay's final part, I will conclude that a meeting place is much more than only a geographical spot on a map. I also account for reflections from my analysis of the mentioned meeting places, based on the essay's main questions, in how a community's members see meeting places and how they use these for interactions with other individuals. Then I have also investigated how people from different age categories interact with each other at the meeting places. The reflections in the essay are based on the social anthropologist Anthony P. Cohens and the cultural geographer Doreen Massey's theories about place and community.

Keywords: *Meeting places, Community, Kimstad, Interaction, Age integration, Age segregation*

Innehållsförteckning

1. Inledning	7
1.1. En ögonblicksbild av Kimstad	7
1.2. Syfte och frågeställning	9
2. Tillvägagångssätt.....	11
2.1. Metod	11
2.2. Teoretisering av mötesplatser	12
2.2.1. En sammanfattande förklaring av community	13
2.2.2. Vad är en mötesplats?	14
3. Kimstads mötesplatser.....	16
3.1. Föreningen Kimstad GoIF - ett socialt centrum.....	16
3.2. Kyrkan med kämperiddarna på taket och församlingshemmet	19
3.3. Kimstad Norsholms hembygdsförening - en skatt för lokalhistorien.....	21
3.4. Bokbussen - biblioteket på hjul.....	22
3.5. Lekplatsen - inte bara en lekplats	24
3.6. Kimstad byalag - en länk för uppkomsten av nya mötesplatser	26
3.7. Kimstad pizzeria - en plats för de flesta.....	28
3.8. Tågstationen där möten sker i förbifarten	29
3.9. Evenemangen	32
3.10. Kimstad och virtuella mötesplatser	33
4. Avslutande del.....	35
Tack.....	41

1. Inledning

1.1. En ögonblicksbild av Kimstad.

För en besökande i Kimstad är nog kyrkan den byggnad som sticker ut mest. Kyrkan byggdes under 1700-talet men innan den fanns det andra kyrkobyggnader så långt tillbaka som till 1000-talet. Kimstad är nämligen en ort som funnits sedan medeltiden. På kyrkans tak kan man se en av tätortens kända symboler - två ryttarfigurer. Ryttarna kopplas till legenden som säger att två prinsar en gång kämpade om landets krona på platsen år 1060. Därav namnet Kimstad - *Kämpestad* (Svenska kyrkan 2020). Runtom ligger en kyrkogård och parkering och strax nedanför kyrkan finns församlingshemmet samt hundföreningen KARO:s hundrastgård. Bakom Kyrkan ligger hembygdsföreningens lokal och skolmuseet. Går besökaren in i skolmuseet kanske denne träffar på hembygdsföreningens medlemmar som bjuder på fika och berättar om museets föremål. Efter detta finns småhusbebyggelse som sträcker sig en bit bortåt åt Norsholmshållet längst med rälsen. Att orten präglats starkt av järnvägens utveckling syns tydligt (Bengtsson 2007). Småhusbebyggelsen består av fastigheter från skilda tider. Det äldre stationshuset, vilket nu är en privat fastighet där en konstnär håller till, står kvar, samt andra hus från första halvan av 1900-talet (Bengtsson 2007). Vissa hus är relativt nybyggda, som de i området Kyrkbyn. Att det bor många barnfamiljer i villorna avslöjas genom områdets utformning. Centralt finns förskolan Riddarbacken samt en lekpark placerad mitt bland fastigheterna. Där ser man ofta föräldrar tillsammans med sina barn som

leker. Mellan kyrkodelen av Kimstad och den delen som anses vara den centrala, ligger ett mindre gräsfält med gångväg och en bro som löper över tågstationen. Tågstationen har funnits i mer än 10 år och ligger runt dubbelspåret som gör det möjligt för invånarna att ta pendeltågen på 10–20 min till de omkringliggande städerna Linköping och Norrköping. Under hela dygnet går det att se pendlare som passerar. Cirka en minut från tågstationen finns Kimstad pizzeria i en byggnad som är sammanbyggd med den mindre dagvarubutiken Kimstad handlar'n och den lokala frisörsalongen. På parkeringen utanför kan besökaren känna en god doft av pizza och se människor från skilda målgrupper frekvent besöka lokalerna. När man står vid byggnaden kan man också se fabrikslokalerna som finns på andra sidan om bron som tillhör Lantmännen. Om man sedan vänder sig om och blickar mot Backvägen istället, ser man några röda lägenhetshus. Förbi dessa, uppför Backvägen ligger Tallbackens förskola och bredvid förskolan finns också mellanstadieskolan som heter Kimstadskolan. Sedan runt om i området finns det flera bostadshus. Förbi Kimstadskolan och ner mot Motala ström kommer den besökande till vattendammen och delen som kallas för "udden", en plats där invånarna kan grilla och bada.

Tillbaka till centrum och om man fortsätter längst Kimstadvägen (vilket är den väg som bron över tågspåret sitter ihop med) kan man på höger sida se Grebyområdet. Där finns ortens lågstadieskola Grebyskolan, fler bostadshus och Greby lekpark. I området ser man nästan alltid någon som är ute och går – troligtvis med hund. Sedan om man fortsätter ytterligare längst Kimstadvägen och svänger in åt höger kommer man till Krokhagens IP där idrottsföreningen har sin anläggning. Här möts nog besökaren av en syn av människor utövandes skilda sportaktiviteter. Om man hade fortsatt Kimstadvägen, hade det följt ett parti med åkrar innan man slutligen kom till grannorten Skärblacka.

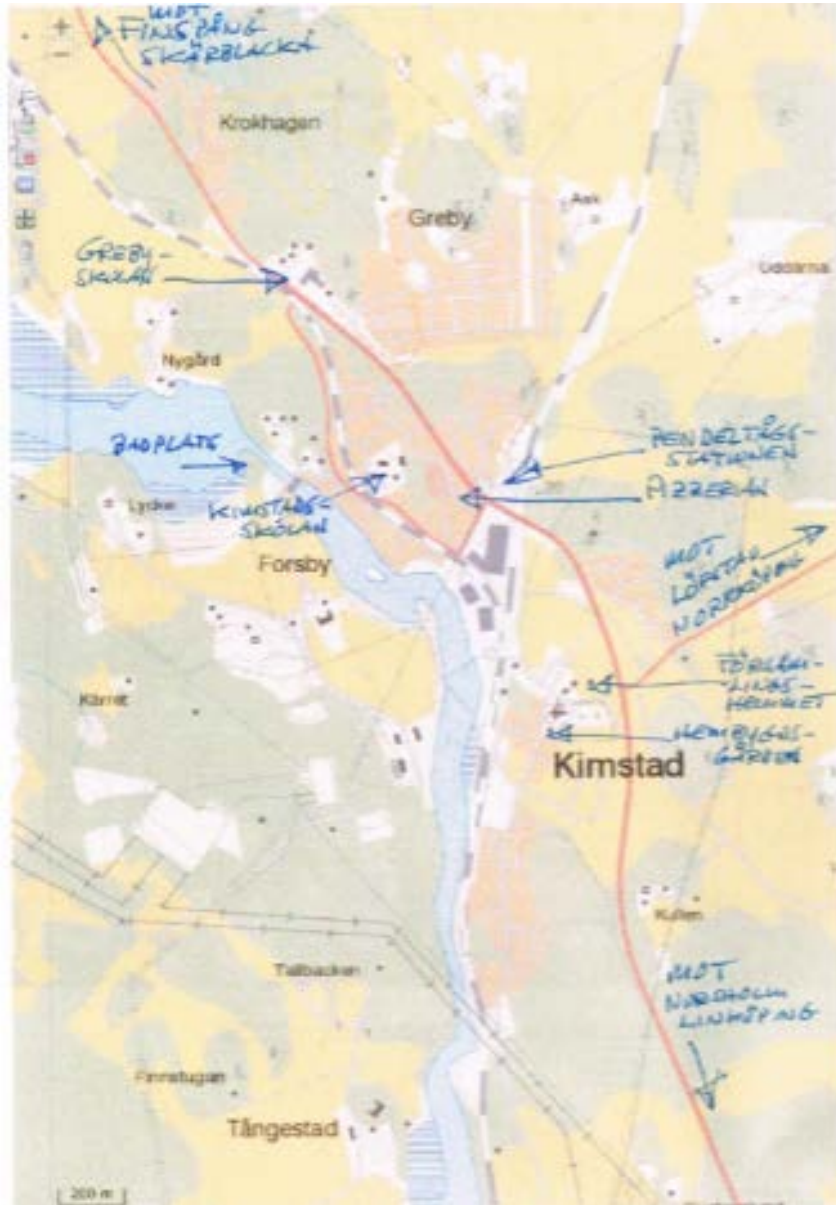
1.2. Syfte och frågeställning.

Under åren på min utbildning har det vuxit fram ett intresse för ämnet om mötesplatser. Detta på grund av att jag märkte, då vi pratade om landsbygdsutveckling med människor i samhället, att det fanns ett problem i att människor hade för få mötesplatser. Särskilt problem verkade det vara i fråga om att personer av olika ådrar inte möttes. Jag har tidigare erfarenhet av Kimstad och har från den förståelsen bildat en uppfattning om att orten har relativt många mötesplatser trots sin mindre storlek - 1600 invånare (Norrköping kommun 2020). Därför ville jag undersöka Kimstad och dess mötesplatser för att förstå vilka typer av platser det rörde sig om. Uppsatsens syfte är därmed att undersöka vilken roll mötesplatser spelar i att bygga upp och upprätthålla sociala relationer i Kimstad. För att svara på syftet har jag fokuserat på tre frågeställningar:

Hur fungerar mötesplatser?

Hur ser samspelet mellan platsen och interaktionen ut?

Hur bidrar mötena till utformandet av en lokal identitet?

*En karta över Kimstad med olika mötesplatser utmarkerade.
Upphovsperson Göran Sarring.*

2. Tillvägagångssätt

2.1. Metod

Fältarbetet skedde under 2 veckor där jag vistades och bodde i Kimstad. Fokus var att samla information om samhället och dess mötesplatser. Dels genomfördes ett antal observationer och detta kompletterades ibland med frågor ställda till närvarande personer. När man själv fungerar som ett redskap för observation bör man vara medveten om hur den egna förståelse påverkar observationen och de reflektioner som görs. Ett annat problem är omöjligheten att veta vad andra personer tänker eller känner och därmed inte med säkerhet kan veta varför personer beter sig som de gör (Pripp och Öhlander 2011). Med en medvetenhet om detta kunde jag aktivt ha ett bättre förhållningssätt till det egna materialinsamlandet och tolkningen utav det. Jag har en koppling till Kimstad sedan tidigare, vilket därför bör räknas in till min förståelse och att jag inte helt kan se Kimstad med ”nya ögon”.

Sedan genomförde jag 6 intervjuer. Valet av informanter föll på att de är aktiva inom det styrande funktionerna för respektive verksamhet, samt att jag rekommenderades att prata med vissa av dem från lokalbor. På grund av coronapandemin fick informanterna välja mellan att mötas fysiskt under säkra omständigheter, genom telefonsamtal alternativt videosamtal på videochattfunktionen zoom. En intervju skedde fysiskt, en på zoom och resterande skedde via telefonsamtal. Alla intervjuer spelades in. Detta gav möjlighet för ökat fokus på samtalet. Källmaterialet får också ökat värde när det kan bevaras och analyseras i efterhand (Fägerborg 2011). Intervjun på zoom var i form av en gruppintervju där antalet informanter var 2. Resterande intervjuer var

mellan mig och en informant. Samtalen utformades i avslappnad form och byggde på ett antal grundläggande frågor. Följdfrågor ställdes anpassat efter samtalet (Fägerborg 2011). Anonymitet för informanterna erbjöds men alla informanter godkände att anges med sina verkliga namn.

I början av fältarbetet genomfördes en digital enkätundersökning. Formuläret lades ut i Kimstads facebookgrupp. Tillvägagångssättet var fördelaktigt sett ur säkerhetsperspektiv med tanke på coronapandemin. Dessutom var tanken att det kunde bredda antalet tillfrågade personer eftersom jag fysisk inte hade hunnit fråga lika många personer under tidsspannet jag hade att tillgå (Fägerborg 2011). Totalt registrerades 37 svar, varav antalet låg på 29 kvinnor och 11 män. Åldersspannet varierade mellan 15 och 77 år där flest var av åldrarna 30–39. Det finns en risk att gå miste om information då enkäter används. Tolkning blir dessutom svårare när den mänskliga kontakten inte sker fysiskt (Fägerborg 2011). Dock bedömde jag att detta inte hade större påverkan på uppsatsen, eftersom enkäten *inte* fungerade som underlag för min undersökning utan som ett verktyg för att rama in fältarbetet. När det kommer till urvalet fanns det fler mötesplatser i Kimstad som jag inte kunde analysera. Några nämns inbundet i texten (som KARO och PRO) men på grund av platsbrist var jag tvungen att prioritera vad jag ansåg var mest relevant för arbetet. Med detta sagt är inte övriga mötesplatser av lägre värde.

2.2. Teoretisering av mötesplatser

Teorierna som uppsatsens resonemang grundas på är socialantropologen Anthony P. Cohens synsätt på skapandet av communities genom interaktion och möten mellan människor (Cohen 1985). Dessutom används kulturgeografen Doreen Masseys teorier där huvudpoängen är att platser reflekterar tidigare sociala relationer och är en del i skapandet av nya sociala relationer (Massey 1994).

2.2.1. En sammanfattande förklaring av community

Anthony P. Cohens aspekt av community är kortfattat att en grupp av människor *samlas kring någon gemensam nämnare* och därigenom också kommer att *skilja sig från andra* (Cohen 1985). Med det sistnämna menas att människor förstår sig själva genom att jämföra med vad de *inte* är; exempelvis en Kimstadbo är en Kimstadbo eftersom denne *inte* är en Skärblackabo. Genom att vara del av ett community får vi tillgång dels till *meningsskapandet* som communityts sammanhang innebär men också att vi i och med att vi är del av ett sammanhang, också får *kulturell identitet - jag är en invånare i Kimstad och därför är jag en Kimstadbo* (Cohen 1985).

Som människa orienterar man sig i verkligheten efter sin mentala karta över inlärd sociala strukturer. På samma sätt har communities ett slags *kollektivt* schema, en kultur som präglas av beteenden som förs över från tidigare generationer till dess nya medlemmar. Därmed bygger communities på medlemmarnas tänkande och symboliserande av det. Detta i sin tur avgör vilka beteenden som förs vidare. Därav är det kollektiva schemat samtidigt föränderligt över tid och tänkandet har mer tyngd än görandet (Cohen 1985). Sociala relationer är ständigt präglade av makt, mening och symbolik, vilket gör att den rumsliga uppfattningen ständigt förändras med det sociala samspelet (Massey 1994). *Gränserna* för ett community skapar likt ramar om det och konstrueras av dess kultur, vilket då är en produkt av medlemmarnas uppfattning av sin livsmiljö och deras beteenden. Inom kulturen ryms symbolik samt ritualer och genom traditionella aktiviteter kopplas medlemmarna samman med historien från det som har varit till det som är nu. Ritualerna i sig är viktiga för medlemmarnas upplevelse av samhörighet (Cohen 1985). Tid och rum är ogreppbart för oss och gränsskapandet kan tolkas likt ett sätt att försöka skapa stabilitet och mening. Man försöker alltså använda sig av hjälpmedel som symboler och ritualer som ofta är platsbundna för syftet (Massey 1994).

2.2.2. Vad är en mötesplats?

Mötesplatser är platser där människor som tillhör olika communities möts. Precis som att community i sig inte är något enbart fysiskt existerande kan man argumentera för samma sak vad gäller mötesplatser. På följande vis beskriver Massey det i sin bok ”Space, *place and gender*”:

“In this interpretation, what gives a place its specificity is not some long internalized history but the fact that it is constructed out of a particular constellation of social relations, meeting and weaving together at a particular locus. (...) all those networks of social relations and movements and communications in one’s head, then each ‘place’ can be seen as a, unique, point of their interaction. It is, indeed, a meeting place. Instead, then, of thinking of places as areas with boundaries around, they can be imagined as articulated moments in networks of social relations and understandings, but where a large proportion of those relations, experiences and understanding are constructed on a far larger scale than what we happen to define for that moment at the place itself. Whether that can be a street, or a region or even a continent “. (Massey 1994:154).

En mötesplats är inte bara en geografisk punkt. Mötesplatsen är något som uppstår på grund av interaktionen mellan människor där sociala interaktioner och relationer genererar effekter vilket gör att en mötesplats ’bildas’. Detta sker på olika skalor och Massey tar upp både gator och hela kontinenter som exempel. Mötesplatserna är de punkter där medlemmarna i ett community utbyter sociala interaktioner där de utför sina ritualer eller där de förankrar sin symbolik. Platsen behöver inte ens ha samma betydelse för de som besöker den (Cohen 1985; Massey 1994). Massey förklarar det genom att medlemmarna i ett community individuellt har olika roller vilket ger dessa personer olika uppfattning om mötesplatsen och dess betydelse för dem. Varje person som interagerar med platsen har en egen, unik uppfattning av den (Massey 1994). Om vi istället ser till Cohens syn på detta, kan mötesplatsen först uppfattas som saklig och entydig. Men egentligen är inte en mötesplats något homogent eller statiskt utan det rymmer olika uppfattningar över samma skeende (Cohen 1985; Gunnarsdotter 2005).

Visst gör sig också historien påmind genom mötesplatser. Kanske är det i platsens namn, i symboler och ritualer eller berättelser. Det kan handla om traditioner som medlemmarna utövar (ritualer) och har utövat sedan lång tid tillbaka eftersom de, enligt Cohen på så sätt kopplas samman till den generation som funnits innan. Massey argumenterar dock för att dåtiden inte är mer autentisk än den tid som är nu. Historien har betydelse men en plats identitet är egentligen mer definierad av dess interaktion med den omgivande världen än dess historia (Massey 1994). Cohen menar dock att historia och dåtiden används som en resurs för communityt och platsen. Det kan ge upphov för legitimitet och ge 'rätt' för olika beteenden inom kulturen (Cohen 1985).

Det finns också en koppling att dra mellan den moderna världen och mötesplatser. Samhället har blivit komprimerat i tid och rum i och med globaliseringen. Allt upplevs gå snabbare och som att det kommer närmare. Enligt sociologen Habermas teorier pågår det en kulturell likriktning i världen som gör att lokala identiteter försvagas vilket är en del i det som ligger bakom vad Habermas talar om systemets kolonisering av livsvärlden. Allting blir mer likt (Engdahl & Larsson 2006). Vår känsla för lokal kultur blir allt mer fragmentarisk och vi tappas känslan för mening kopplat till vår lokala förankring (Massey 1994). I en värld präglad av ständig förändring där vi känner oss desorienterade blir behovet av stabilitet allt större och mötesplatserna erbjuder oss precis det men även koherens och identitet (Massey 1994).

3. Kimstads mötesplatser

3.1. Föreningen Kimstad GoIF - ett socialt centrum

Observation.

En måndagskväll vid 18-tiden besökte jag Krokhagens IP tillsammans med en vän. Att jag besökte idrottsområdet vid den här tiden och veckodagen var på grund av rekommendationer från en kvinna jag pratat med tidigare. En grupp med unga killar, kanske 12 till 14 år sparkade en fotboll mellan varandra utanför en av de mindre, röda lokalbyggnaderna och skrattade. Efter en stund förflyttade de sig till ett område med bänkar mellan de olika byggnaderna. Där satt också en samling vuxna och min tolkning var att de var föräldrar till pojkarna. En man stod framför samlingen och började prata, det lät som att det var ett slags utbildningstillfälle för de vuxna, kanske en domarutbildning. Man hörde honom nämna ord som 'nationella spelformer', tonen var skämtsam och skratt hördes emellanåt. På en annan del av området fanns en skjutbana där man i miniatyrformat kunde öva på skidskytte. Faktum med verkade vi bevittna vad som var en skidskytteträning. Personerna som tränade såg ut att vara av blandade åldrar, både vuxna och eventuellt äldre tonåringar/unga vuxna. Alla iförda samma sportiga plagg med färgerna svart och röd. Om vartannat låg de på marken och sköt på måltavlorna, sedan ställde de sig upp och joggade iväg i Grebyskogen som ligger runt området. Sedan kom de tillbaka och gjorde om samma sak igen.

Om föreningen Kimstad GoIF.

Informationen om föreningen har jag fått främst från de tre informanterna som är aktiva inom föreningen; Laila (73), Jonas (42) och Matilda (41), men även från att

ha läst på föreningens egen hemsida (Kimstad GoIF 2021). Laila har bott i Kimstad i 45 år, och allt sedan hennes familj flyttade in har hon och hennes familj varit engagerade på skid- och motionssidan. Hennes son Jonas är därför uppvuxen i Kimstad och har i hela sitt liv (förutom ett avbrott på 8 år boendes på annan ort) varit med inom föreningen. Idag är han en av verksamhetens många eldsjälar, särskilt inom skidsektionens ungdomsverksamhet. Matilda är engagerad inom fotbollssektionen med rollen som sektionsledare och har ansvaret över ungdomsverksamheten.

Kimstad Gymnastik och idrottsförening (KGoIF) är en idrottsförening som grundades år 1926 och har cirka 1000 medlemmar i varierande åldrar, allt mellan 3 år upp till 80 år. Föreningen sköts ideellt och innefattar olika sektioner med fotboll (för både damer/tjejer, herrar/pojkar), skidor (längdskidor), skidskytte samt gymnastik. Inom skidsektionen anordnas bland annat aktiviteter som skidkul, skidträning, skidskytte, höst- och vårkul för äldre och tipspromenad. Jonas berättade att de har träningar hela säsongen för de som är 9 år eller äldre. På sommarhalvåret kan de exempelvis åka rullskidor på den asfalterade banan runt 'A-planen', en av föreningens fotbollsplaner. Asfaltbanan har inneburit ett lyft enligt Jonas, då barn gärna kommer och åker kickbike, inlines eller lär sig cykla när ett äldre syskon spelar fotboll, tränar rullskidor eller skidskytte. Han menade att hela familjer plötsligt kunde vara med på Krokhagen. *Skidkul* äger rum varje lördag från mitten av november till mitten av mars för de mellan 3 och 20 år. Då leker man med skidorna på när man spelar bandy, hoppar hopprep och gör kullerbyttor med mera. Laila uppskattade att det blir upp till ungefär 50–90 barn varje lördag som samlas. En nyckelfaktor för den explosionsartade utvecklingen trodde Jonas dels berodde på att det nu finns lånutrusning för de som saknar, dels för att de har kunnat bedriva servering och fika efter aktiviteten. Serveringen sker i en av föreningens lokaler och där brukar det vara smockfullt enligt Laila (dock inte under rådande coronapandemi där de inte har kunnat bedriva fikaverksamheten som vanligt). Fotbollssektionen har även en kiosk med altan vid ungdomsfotbillsplanerna. Engagerade föräldrar bakar så att det finns något att sälja berättade Jonas, och fiket brukar vara väldigt centralt. Matilda berättade att

när kiosken är öppen under träningsdagar och matcher brukar föräldrarna samlas där för att prata och ta en kaffe, om de inte tar en promenad i skogen medan barnen tränar. *Höst- och vårkul* är för äldre (60 plus) och anordnas av Laila. Då samlas de upp i en grupp och promenerar i Grebyskogen. Detta kompletterat med gymnastikövningar som innefattar balans, kondition och rörlighet. Den äldsta som är med i gruppen berättade Laila är 80 år gammal. *Tipspromenaden* hålls under 20 söndagar om året. Man möts upp vid en kiosk som ligger i Grebyområdet, sedan går man till Grebyskogen och går längst elljusspåret där lappar med frågor och bingonummer finns upphängda längs vägen. Enligt Laila så är det cirka 60 personer som går runt vid varje tillfälle, där det i genomsnitt kanske är 40 vuxna och 20 barn.

Inom fotbollssektionen finns det ett knattelag med 3 mot 3 fotboll, 6 ungdomslag, ett juniorlag på flicksidan och 2 seniorlag. Åldrarna är 5–6 år, sedan hela vägen upp till seniorerna. En aktivitet som de har försökt dra igång förutom de vanliga fotbollsträningarna är något kallat *fotbollsfitness*. Det är en organiserad spontanfotboll då man kommer som man känner för utan något krav på erfarenhet av fotbollsporten. Förutom fotbollen, berättade Matilda för mig om gymnastikverksamheten. Den hålls på skolorna i Kimstad varje måndag och är för barn mellan 3 och 5 år. Detta brukar vara ingången för många medlemmar in i föreningen. De börjar i gymnastiken som små för att sedan när dem blivit äldre fortsätta med fotboll eller skidor.

Det som stack ut med KGoIF:s verksamhet var förmågan att samla många människor från olika målgrupper. Olika kön, olika åldrar men alla engagerade. Sedan är följdfrågan på det om åldersgrupperna faktiskt umgås tillsammans, vilket ger både svaret ja och nej enligt mig. Ibland umgås åldersgrupperna var för sig (olika laguppsättningar, grupper specifikt för barn eller äldre) men ibland är det blandat som på tipspromenaden. Sedan framgår det från observationen att åldersgrupperna ändå verkar vara på plats samtidigt, även om de inte gör samma sak eller umgås. Laila berättade för mig att det är äldre personer varje dag vid Krokhagen som hjälper till med underhåll av idrottsanläggningen. Samtidigt kan

det vara någon typ av utbildning för engagerade föräldrar där deras barn också deltar. KGoIF är också ett tydligt community (inom det större lokala communityt) där man samlas på grund av intresset för sport och rörelse. Detta tar oss tillbaka till Cohens teorier; att ett community bland annat bildas på grund av att en grupp har något gemensamt (Cohen 1985). KGoIF:s community har relativt starka ramar och en slags kollektiv mental karta. Det finns egna sociala strukturer, till exempel har jag fått berättat för mig av både Matilda, Laila och Jonas att de olika sektionerna inom föreningen arbetar i synergi för att främja varandras sporter snarare än att konkurrera. En överenskommen social inställning och kultur. Sedan har communityt också egna symboler som en logga samt träningskläder i bestämda färger, som hos skidskyttarnas svarta och röda kläder som beskrevs i observationen (Cohen 1985).

3.2. Kyrkan med kämperiddarna på taket och församlingshemmet

Informanten som berättade om kyrkan var Maria (46), där hon inom verksamheten arbetar som kyrkomusiker. Verksamheten i Kimstad har egentligen två lokaler. Dels är det kyrkan men så finns även församlingshemmet vilket är en gul byggnad strax nedanför kyrkan. I kyrkan anordnas tillfällen för olika aktiviteter. Det finns *förskolesamlingar* en gång per termin för förskolorna i Kimstad och Norsholm. *Påsk och julspel* en gång per termin för skolbarnen i låg- och mellanstadiet. *Luciagudstjänst* på fredagen före lucia då alla Kimstads skolbarn bjuds in för att delta. Luciaprojektet är en kul tid enligt Maria. Det händer att personer som annars inte är i kyrkan också kommer och tittar för att se sina barn som är med. Sen är det också *sinnesrogudstjänst* och *gudstjänst*.

På församlingshemmet hålls också aktiviteter. *Frivilliggruppen* närvarar en gång i månaden. Fokuset under tillfället är att organisera sopplunchen och kafferepet. Gruppen är en arbetsgrupp inom svenska kyrkan bestående av ideellt arbetande och 1–2 anställda. *Sopplunchen* fungerar så att man för en billig peng äter soppa och bröd i gemenskap och andakt. Under *Kafferepet* fikar man och det spelas

musik. Underhållningen är ibland av ideellt arbetande personer eller kanske unga personer som tränar på att framträda något. *Boulecaféet* är under varje tisdag. Då spelar man boule på boulebanan vid församlingshemmet och fikar sedan tillsammans. Bouleaktiviteten är egentligen driven från två håll berättade Maria. Det ena är PRO (förening Kimstad-Skärskind) som driver aktiviteten och så är det kyrkan som driver boulecaféet. Det brukar vara samma personer, ett sällskap i äldre åldern (cirka 15 stycken) som kommer till boulecaféet, kafferepet och sopplunchen sa Maria. Sedan är det *Kämpestickorna* som tillsammans gör handarbete, pratar och fikar. *Klapp och Klang* hålls också varje torsdag. I gemenskap är det sång, musik, dans, lek och fika för vuxna och barn 0–3 år. Så finns också *Kimstad/Skärskind kyrkokör*. Det är en blandad kör som sjunger i gudstjänster och medverkar vid församlingens julkonsert och nationaldagsfirande varje år. Flera medlemmar är äldre men det är lite blandat. Någon är 40 år men de flesta är över 70. Maria berättade att församlingshemmet egentligen är en större knutpunkt än kyrkan. I kyrkan möts man inte lika ofta och den är inte alltid öppen.

De personer som rör sig inom kyrkoverksamhetens ramar verkar mötas, inte bara på grund av intresse, utan även på grund av en bredare gemenskap. Det finns såklart de som använder mötesplatsen enbart på grund av ett intresse, exempelvis luciafirandet då föräldrar som annars inte besöker kyrkan kommer dit för att se sina barn och ta del av högtidsfirandet. Dock berättade Maria också om gruppen som kommer på fler än en aktivitet (boule, sopplunch och kafferep) där själva aktiviteten inte verkar vara huvudanledningen för mötet, snarare det sociala relationerna. I en värld där gränserna blir allt suddigare känner sig många desorienterade. Då erbjuder mötesplatsen stabilitet, sammanhang och identitet (Massey 1994). I boken "*Sociologiska perspektiv*" tar *Engdahl och Larsson* (2006) upp att det i psykologiska och socialpsykologiska studier har framkommit att en persons sociala nätverk är viktigt när det kommer både till den psykiska som den fysiska hälsan. Det sociala nätverken, eller communityt, uppfyller grundläggande mänskliga behov som närhet, trygghet och kärlek. Den fysiska och organiserade mötesplatsen som församlingshemmet utgör, skapar möjligheten för gruppens community att träffas där deras behov blir uppfyllda.

3.3. Kimstad Norsholms hembygdsförening - en skatt för lokalhistorien

På hembygdsföreningens hemsida går det att läsa att föreningen bildades år 1995 och att de har motalasmylet som emblem, ett unikt historiskt fynd som återfanns i Motala ström (Kimstad Norsholms hembygdsförening 2021). För att få en inblick i verksamheten intervjuade jag Alf (76). Han har bott i Kimstad sedan 1976 och blev aktiv inom föreningen år 2012. Hans roll är bland annat att sköta det tekniska arbetet, som att digitalisera arkivmaterialet eller uppdatera hemsidan. I början samlade föreningen in äldre föremål. En lärare som hette Solveig Lundberg frågade dåvarande ordföranden om föreningen kunde ta över föremål från de gamla skolorna i Kimstad istället för att det skulle slängas, vilket föreningen gjorde. Först förvarades materialet i ett svinhus utanför Huseryd men någon gång runt år 2012 sa Alf att de fick tillstånd att bygga skolmuseet. Så sakerna flyttades dit. Efter att skolmuseet byggts blev föreningen mer aktiv enligt honom.

Idag har föreningen cirka 150 medlemmar. De flesta är pensionärer berättade Alf men kanske en tredjedel är yngre än så. I första hand är det styrelsen, vilket Alf kallade måndagsgruppen, som använder föreningslokalerna som en mötesplats. De samlas på måndagar, fikar och pratar men de sköter också ideella arbeten som att skanna material, putsa fönster och ta hand om sysslor i lokalen. Det händer ibland att de får besök. Alf berättade att det har varit några under vintern. Sedan sa han att det kommer en skolklass under veckan för att titta på skolmuseet. Under coronapandemin, innan styrelsens medlemmar var vaccinerade, var de försiktiga och tog inte emot någon klass men nu kan de börja göra det lite försiktigt igen. Varje år har det varit några klasser som besökt. Klassen som besöker kommande vecka är från Kimstadskolan berättade han. Även förskolan som heter Riddarbacken och ligger väldigt nära föreningen i Kyrkbyn har hört av sig och visat intresse. Ibland ordnas aktiviteter för föreningens medlemmar. I år, om det är möjligt, ska de försöka åka på utflykter dit man tar sig med egen bil. Sedan promenerar de i området medan den som besitter kunskap guidar. Ibland

samarbetar de med kyrkan exempelvis genom att de har haft visning på skolmuseet och berättat historia om kyrkan. Eller att de har haft aktiviteter i församlingshemmet som film och bildvisning. ”*Då kommer det lite folk som fikar och så*” berättade Alf. Enligt honom är de som kommer ’lite alla möjliga’. Ibland kommer också nyinflyttade familjer i Kyrkbyn och besöker då hembygdsföreningen har öppet hus. De är intresserade av den plats de flyttat till sa han.

Historiens vingslag är starka på hembygdsgården och det är just historien som är föreningens medlemmars gemensamma intresse. Historien och det som kommer av den, det vill säga traditioner, ritualer, symboler och berättelser kopplar samman oss med communityts föregående generationer (Cohen 1985). Av den anledningen är hembygdsföreningen också intressant för hela Kimstad och inte enbart för föreningens community men en intressant synvinkel på hembygdsföreningen som mötesplats är att det i princip är två mötesplatser i en. Dels är det en mötesplats för styrelsemedlemmarna som Alf kallar för måndagsgruppen men också en plats för spontana möten. Personer som är nyfikna på Kimstads historia eller söker information kommer till lokalerna - som skolklasserna eller det nyinflyttade i Kyrkbyn. Detta spelar troligtvis roll när man vill undersöka huruvida mötesplatsen är ålderssegregerad eller inte. På ett sätt är platsen det om man analyserar styrelsen eftersom alla i styrelsen är äldre men om vi tänker på det andra sättet som hembygdsföreningen är en mötesplats på är det inte ålderssegregerat. Tvärt om är det en ganska blandad grupp av åldrar. Det är fortfarande äldre personer som besöker men också skol- och förskolebarn, samt familjer från Kimstad och studenter (jag).

3.4. Bokbussen - biblioteket på hjul

Observation.

På Kimstads facebookside läggs det ibland upp inlägg om något kallat för ”*bokbusstorsdag*” vilket fängade mitt intresse. Kunde detta vara en mötesplats? Så klockan 16:30 under en av dessa torsdagar var jag i Grebyområdet i Kimstad dit

bussen sades komma. Planen var att göra en observation. Efter en kort stunds väntan såg jag en mörk buss köra upp för vägen och stanna vid en stolpe där en bokbuss-lapp var upphängd sedan tidigare. På bussen var en stor bild på Norrköpings logga med en tillhörande text som löd '*Norrköpings stadsbibliotek*'. När fordonet parkerat ljöd det ut en trudelutt, likt hur glassbilen gör. En äldre dam gick mot bussen bärandes en plastpåse med böcker. Jag bestämde mig för att också gå dit.

Vid bussen behövde en vänta för att gå in eftersom det bara fick vara en besökare i bussen samtidigt enligt en lapp på bussdörren. Troligtvis på grund av coronapandemin. Ståendes utifrån bussen kunde man se att det inuti liknade ett litet bibliotek. En dam i rosa jacka klev in efter att damen med påsen klev ut. Strax anslöt sig en mamma med sin son på min ena sida och väntade. På min andra sida väntade en mamma med sin dotter. Jag klargjorde för mamman med dottern att jag inte stod i kö och sa att jag bara är student. Hon skrattade till och upprepade min lustiga kommentar; 'jag är bara student'. Sedan påpekade hon att hon vet vem jag är från mitt inlägg i facebookgruppen där jag la ut enkätundersökningen. Mamman berättade att hon och några andra familjer kommer till bokbussen för att låna böcker. Det är mest barnfamiljer men även två äldre damer (här noterade jag i mina tankar att det måste vara de två damerna jag sett). Jag får också veta att det ofta är samma personer som besöker bussen. Här blev det sedan avbrott i samtalet. Det var deras tur att gå in i bussen. Bussen är nämligen bara på plats ett litet tag innan den åker vidare till nästa stopp. Mamman med sonen pratade med honom medan han glatt busade runt en lyktstolpe. Efter en stund börjar jag även att prata med henne. Hon berättade att hon kommer till bokbussen ibland. Dock känner hon ingen av de andra som kommer. Hon förklarade för mig att man kan förbeställa böcker från bibliotekets hemsida och sedan hämta ut från bokbussen. Jag frågade om bokbussen mest är för barn eller om det är för alla. Hon svarade att mycket är barnböcker men att även hon har lånat böcker åt sig själv. Innan mamman och sonen gick in och böt av mamman med dottern, fick jag veta att de bor i närområdet. Mamman med dottern kom ut igen och tillbaka till mig. Hon sa till dottern att gå hem i förväg. Hon tyckte att

bokbussen är ett väldigt bra engagemang men som tyvärr inte utnyttjas tillräckligt. Varför vet hon inte. När jag frågade henne om andra potentiella mötesplatser sa hon Krokhagens IP och idrottsföreningen och tyckte att jag borde kontakta Laila Braam. Medan vi stod och pratade gick det förbi en grupp och deras hundar. Jag noterade detta, och hon berättade att det i området finns pensionärer som möts upp med sina hundar varje dag och går promenad tillsammans. De är väldigt söta tyckte hon.

En reflektion jag tog med mig från observationen var huruvida bokbussen är en mötesplats eller inte? Mamman med sonen sa att hon inte känner någon av de andra men mamman med dottern känner i alla fall *igen* de andra som besöker platsen (hon vet exempelvis att det är två äldre damer som alltid kommer) så det finns en viss kontinuitet och man vet hur de andra ser ut. Sedan finns en underförstådd förståelse över vad som sker på platsen, vad man gör där och hur saker går till. Kanske bokbussen är ett exempel på att sociala interaktioner spelar roll i skapandet av en mötesplats (Massey 1994)? Platsen vid den här lyktstolpen blir inte en mötesplats förrän bussen är där och bildar den. Det krävs inte ens en dialog mellan besökarna utan här är handlingarna i fokus: att gå till den bestämda punkten och låna böcker, att känna igen de andra och kanske byta några ord med de som håller i bussens verksamhet (Cohen 1985).

3.5. Lekplatsen - inte bara en lekplats

Observation.

Jag stod utanför hembygdsföreningen och fotade en anslagstavla. På avstånd hörde jag glada röster. Efter en stunds försök att lokalisera ljuden som studsade mot kyrkväggen och mellan villorna, förstod jag att det kom en bit inifrån husområdet Kyrkbyn. Jag satte mig på cykeln och cyklade dit. Först kom jag till Ridderbackens förskola. Det var bilar på parkeringen och såg ut att vara tid för upphämtning av barn (cirka klockan 15). Förutom aktiviteten från att hämta barn var det ganska stillsamt. Sedan såg jag att det en bit in, centralt mellan husen fanns en lekpark. Det var därifrån som ljuden kom. I lekparken var det gungor av

skilda slag, sandlåda, bänkar och allt det som oftast finns på en lekplats. Här vistades fyra kvinnor med småbarn. Två av kvinnorna stod vid en varsin barnvagn och pratade, de såg ut att packa ihop för att lämna. De andra mammorna stod om varsin sida av en kinagunga fullastad med barn. Jag gick fram till de två kvinnorna med barnvagnarna och presenterade mig. Den ena av dem var från Kimstad, den andra från annan plats. För det mesta var det kvinnan från Kimstad som besvarade mina frågor. Hon berättade att hon bor i Kyrkbyn och att lekplatsen är platsen där de träffas. Hon sa *"om man ser att det är barn ute och leker så tar man ut sina egna barn för att leka med dem"*. Därmed konstrueras en mötesplats för barnen. När jag frågade om de möts på något annat sätt sa hon nej, i sådana fall hemma. De brukar inte vara till andra lekparker i Kimstad utan höll sig till den nuvarande. Hon sa också att de kände de andra två mammorna som stod vid kinagungan. Jag gick sedan fram till mammorna vid kinagungorna. De bekräftade att de kände kvinnorna jag nyss pratat med. Kvinnorna sa också att de tog ut barnen till lekparken om de såg andra där. Att man ses i parken är inget som bestäms i förväg, utan det sker spontant tillade dem.

Det intressanta med den här observationen är fenomenet av det spontana mötet. Mötena i det här fallet sker på en organiserad och fysisk plats i form av en lekplats som placerats där av ett syfte. Men mötena är enligt mammornas utsagor inte planerade och därmed spontana möten. En personlig reflektion är att lekplatsen är en bra mötesplats om det är så att man vill lära känna andra lokalbor. Det vill säga en ingång i det lokala communityt, eller i alla fall det mindre communityt bestående av småbarnsföräldrar. Den fysiska formen av lekplatsen spär på den upplevda känsla hos föräldrarna om deras likheter och här förflyttas vi tillbaka till Cohens teorier. Vi samlas bland annat på grund av en känsla av att vi har något gemensamt, i det här fallet, 'vi är föräldrar' (Cohen 1985).

3.6. Kimstad byalag - en länk för uppkomsten av nya mötesplatser

Den 22 januari 2008 bildades Kimstad byalag. På ett öppet möte i Kimstadskolans matsal samlades 65 invånare för att göra sina röster hörda. Det utsågs en interimsstyrelse med uppgifterna att bilda en formell organisation samt att anordna ett till möte kommande april för att konstituera byalaget och välja styrelse och förslag till stadgar. Detta går att utläsa ur dokumentet ”*Verksamhetsberättelse för Kimstad byalag det första verksamhetsåret 2008–2009*” (Kimstad Byalag 2008a) som jag fick tillgång till utav Boel (70), en av mina informanter som jag intervjuade angående föreningen *Kimstad byalag*. Föreningen beskriver sig själv på följande vis; ”*Kimstad byalag är en partipolitisk obunden intresseförening. Vi driver frågor som rör samhällsutvecklingen, och vi har en dialog med Norrköpings kommun*” (Kimstad Byalag 2008b:1). Jag, Boel och Göran (76) bokade in ett möte på videochattjänsten zoom där de berättade om sin förening för mig. Boel är Kimstadbo sedan 1980 och Göran sedan 1982. Inom byalaget var Boel först ordförande, sedan Göran och sedan har rollen växlat mellan dem. Boel berättade att byalaget, innan coronapandemin slog till, har hjälpt till att skapa mötesplatser i Kimstad. En eller ett par gånger om året och ibland oftare. Boel sa att de först var en intresseförening för att få en pendeltågstation i Kimstad. Innan gick pendeltåget förbi orten men stannade inte. Då var det först ett par personer, utan att det fanns en organisation bakom, som var i kontakt med politiker och lobbade för sakfrågan. Efter arbetet under ett allmänt möte bestämdes det att man skulle gå vidare med att starta byalaget som ett forum för Kimstad.

Som förening kunde de söka medel. De sökte till exempel Leaderstöd och Göran blev ansvarig för kartläggning. Boel målade upp en bild för mig hur det var. De använde sig utav en av de redan existerande mötesplatserna, nämligen pizzerian. Där satt Göran och så fick Kimstadborna komma och ge förslag om vad man ville ha i Kimstad. Detta lyssnade man till och skrev ned. Även om byalaget var noga med att förmedla att de som kom dit inte kunde bestämma precis vad det skulle

bli, så gjorde det ändå att invånarna kände sig lyssnade till och tillvaratagna förklarade Boel. Efter detta tog de tag i några frågor i taget och fungerade som 'spindel i nätet' där de kopplade ihop aktörer som ville samma sak. Göran berättade at Leader Folkungaland startades runt 2008/2009. På grund av hans engagemang i byalaget blev han kontakta av dem vilket resulterade i att han kom med i styrelsen i det som kallades för laggruppen. I början var de ganska aktiva och hjälpte exempelvis hembygdsföreningen att ansöka om bidrag för att bygga skolmuseet. De gjorde också en stor enkätundersökning och kartläggning. Ett annat exempel var då ett antal Grebybor önskade en lekplats. Då hjälpte byalaget till att söka Leaderstöd för det. Genom att vara till hjälp för att söka finansiella medel har byalagets förening varit en drivkraft i utvecklandet av nya mötesplatser. De berättar att byalaget fortfarande är engagerade men att verksamheten har stannat upp under coronapandemin. Byalaget har ingen egen fast lokal. I början träffades de i sitt eget kök sa Göran. Sedan började de ses på pizzerian på möten och har fortsatt med det sedan dess. Boel inflikade att de träffas där och då om någon har synpunkter eller frågor så är det öppet för att uttrycka det. På pizzerian håller de ibland pubkvällar. De berättade att de har haft 3 pub-kvällar i tre år i rad på höstkanten (dock inte under coronapandemin). Då passar de också på att bjuda in olika aktörer som är aktiva inom projekt. De berättade att de i övrigt har samarbetat bra med pizzerian. Pizzerian har hjälpt föreningen att sälja teaterbiljetter och tjänar själva bra på byalagets pubkvällar. En annan lokal där det förekommer arrangemang är församlingshemmet. Det är så att Göran även har rollen att anordna kulturarrangemang, sådant som jazzspel och teatrar. Teatern är för alla åldrar, ibland för vuxna och ibland för barn. Innan coronapandemin hade de kommit överens om att försöka arrangera någon barnteater samt någon vuxenteater varje år och framtidsplanerna för det finns kvar.

Byalaget startade som en grupp för att åstadkomma ett specifikt mål; nämligen att få en pendeltågstation till Kimstad men efter det har det bildats ett community med ett gemensamt intresse för att främja det större communityt (Kimstad). Dels hjälper de till att skapa fysiska platser exempelvis Greby lekplats men de är också arrangörer och skapar återkommande tillfällen för människor att träffas, som

pubkvällar och teatrar. Dock en av de viktigaste synpunkterna med uppkomsten av tågstationen och de andra platserna som byalaget varit med att utveckla, är något som går att dra paralleller till att platser kan ses som 'bevis' eller 'spår av' förändring, det vill säga, förändring återspeglas i vår fysiska verklighet (Massey 1994). Många vet om att byalaget är den aktör som i grunden låg bakom att det kom en pendeltågstation till Kimstad. När man står vid stationen och väntar på buss eller tåg finns det hela tiden en påminnelse om det tillfället som communityt mobiliserades och själva kunde påverka utformningen av sin egen rumsliga miljö.

3.7. Kimstad pizzeria - en plats för de flesta

Observation.

Strax efter klockan 12 gick jag in på Kimstad pizzeria. Dagen innan hade jag gått in för att fråga om jag kunde ställa frågor till personalen angående verksamheten. Jag fick veta att jag skulle återkomma nästa dag så att jag kunde prata med pizzerians chef. Så nu var jag tillbaka. Längs väggen med fönster på höger sida av lokalen stod barstolar och två höga runda bord. Där satt två män, troligtvis väntande på sin mat. Vid en av de två spelautomaterna satt en äldre man och spelade. Vid disken möttes jag av samma bagare som föregående dag och han visade mig vem som var chefen. Pizzeriachefen gick med på en pratstund och vi satte oss vid ett av matborden. Han berättade för mig att det var svårare för restaurangen under coronapandemin, enstaka personer kommer och då köper de mat för att ta med hem. Innan pandemin var det som en vanlig pizzeria. Dock kommer det fortfarande stamkunder ibland. Herren vid spelautomaten är en, fick jag veta av pizzeriachefen. Innan coronapandemin kunde kunderna sitta kvar länge, kanske 2–3 timmar, sa han. Den mest aktiva tiden var enligt honom runt lunchtid. Chefen berättade också att han känner igen många personer som besöker pizzerian. Han menade att han känner igen i alla fall hälften av ortens invånare men ibland kan det komma nya personer. Han brukar veta vad stamkunderna kommer beställa och kan skämta med dem.

Pizzerian är ännu en plats som man skulle kunna tolka som en organiserad mötesplats men för spontana möten, likt det jag diskuterade om lekplatsen. Det som skiljer pizzerian och lekplatsen är att pizzerian har en större variation i vilka som besöker. Det är olika personer som är där och av skilda anledningar. Jag såg frisören som har sin verksamhet i samma byggnad vara i lokalen och bara prata med pizzabagarna vid ett tillfälle. Sedan har vi personer som hämtar upp sin mat. Den äldre herren som spelar på automaten är ett annat exempel, samt byalagets möten och pubkvällar som hålls på pizzerian. Massey beskriver det så att varje person som interagerar med platsen har en egen, unik uppfattning av den och Cohen säger 'att en plats inte är homogen eller statisk' (Cohen 1985; Massey 1994). För bagarna är pizzerian deras arbetsplats, för ungdomarna som jag sett utanför pizzerian är det en plats att hänga, för mannen vid automaten kanske en plats för tidsfördriv, för byalaget en plats för att samlas till möte och såklart en plats för att äta för pizzerians kunder. Pizzerian är således en plats för hela Kimstads community och uppfyller flera och skilda ändamål för dess medlemmar.

3.8. Tågstationen där möten sker i förbifarten

Observationer

Den 5 april, ungefär klockan 13:30. Det var grått och kallt ute och tågstationen var ganska tom. Några bilar stod parkerade och en man gick fram och tillbaka på perrongen. Snart kom en buss och ut klev barn och tonåringar men också en mamma med sina barn. Hon ställde sig på perrongen och väntade. Efter ett tag kom en bil och ur den steg tre personer med packning. De stod och pratade lite. Jag såg att en av dem, en kvinna, höll i en djurbur. Tillslut gick två av dem mot perrongen på andra sidan medan den tredje personen hoppade in i bilen igen utan att åka iväg. Grupperna av människor på perrongen stod var för sig. Linköpingståget kom 13:39 och man kunde se paret med djurburen vinka åt mannen i bilen och efter det körde han iväg. Klockan 14:00 kom Norrköpingståget och alla på denna perrong gick på.

6 april ungefär klockan 15 passerade jag stationen. Där var det människor som hoppade av en buss, både ungdomar, vuxna och äldre. På grund av rörelsen bestämde jag mig för att gå dit och observera. Det var fint väder. Jag kunde se två kvinnor stå och prata, en höll en cykel. När deras samtal såg ut att ha tagit slut gick jag fram för att ställa frågor till en av dem. Kvinnan berättade att hon själv inte bodde i Kimstad, utan hon var på väg från jobbet och in till Norrköping. Hennes föräldrar bodde dock i Kimstad. Hon ansåg inte att tågstationen är en mötesplats, det blev bara så nu när de var på väg från jobbet. Dock sa hon att man såklart kunde mötas på parkeringen när man åker därifrån/parkerar bilen. Hon fortsatte sedan med att säga att hon och hennes föräldrar brukar gå promenader när hon är på besök även innan coronapandemin. Då går man runt länge sa hon, kanske 2 timmar.

12 april, klockan 14:50. Jag var på väg från Kyrkbyn och närmade mig Kimstads centrum. Plötsligt såg jag stora grupper med äldre barn (12 år kanske) gå mot stationen från hållet som Kimstadskolan ligger. Antingen gick barnen ensamma, två och två eller i större grupper. De pratade och tjoade. Ibland var grupperna blandade men oftast gick tjejer med tjejer och killar med killar. Inte bara i en grupp, utan olika grupper kunde man se att barnen hade klubbor i munnen. Jag observerade att många av dem svängde in till Kimstad handlar'n för att sedan komma ut med dessa klubbor. En trend kanske, tänkte jag. Jag gick sen till stationen. Väl där såg jag att det stod 3 bussar uppradade. I vanliga fall har jag bara sett 1 eller 2, så min slutsats var att det var bussar anpassade för att plocka upp skolbarn. Mycket riktigt gick många av skolbarnen på bussarna. Några ställde sig vid perrongerna. Pendeln kom klockan 15 och vuxna pendlare hoppade av och gick iväg, de pratade inte med någon. En klev in i en utav de parkerade bilarna på parkeringen och körde iväg.

När jag har stått vid tågstationen det olika tillfällena har en tanke dykt upp. Att människor är i rörelse och möter andra står klart men är det tågstationen som är mötesplatsen eller är mötesplatsen det mötena som uppstår under det omständigheter som man tillsammans rör sig förbi eller mot samma punkt

(bussen/tåget/jobb/skola)? Kanske att det kan vara både och för tågstationen i sig är nog en mötesplats eftersom man fortfarande kan träffa på andra eller möta upp/lämna av personer där. Sådana här diffusa tillfällen av rörelse mellan platser, bidrar till att skapa en slags självmedvetenhet och en väldigt abstrakt form av community;

(...) the liminal community is often sustained by non-verbal sociation, as in the grouping of commuters who travel every day between work and home. They may not recognize each other personally and may be on quite different trajectories, but the reality of the liminal situation creates a certain community that is abstract but having its own self-consciousness. (...) Only in the extreme case will such a community have any more reality than a consciousness of communality (Delanty 2003:142).

Omständigheterna går möjligtvis att koppla till en annan fundering; om promenaden som en mötesplats. Att gå promenad, med eller utan hund, är i alla fall något som flera personer har berättat för mig att de gör när de möter andra personer. Istället för att tänka på mötesplatser som områden med skarpa gränser, kan man tänka på dem som uttalade tillfällen i sociala relationer och förståelse men att denna förståelse och uppfattning är uppbyggd från något större än vad platsen bara i sig självt är (Massey 1994). Så om vi försöker tänka bort de klara gränserna kring tågstationen som en mötesplats kanske det går att knyta omständigheterna och platsen samman. Tågstationen i sig själv är inte enbart mötesplatsen. Den är snarare en del i den upplevda tanken hos de som ”använder” platsen och därmed kanske de förknippar sina möten med tågstationen som en mötesplats men egentligen är platsen bara en del i den helhet som faktiskt är själva mötesplatsen. Den fysiska platsen genererar skeenden i form av sociala interaktionerna av att gå dit tillsammans under pendlandet, att byta buss, möta upp någon. Samma sak kanske gäller promenaderna. Promenaderna är kanske en del i det som skapar uppfattningen av att en fysisk och geografisk punkt är en mötesplats. Dock ligger promenaden i sig självt väldigt nära vad som fungerar som en mötesplats, för det kan bygga på kontinuerliga sociala relationer och samförstånd; personer går samma slinga vid varje tillfälle, har bestämda sociala strukturer runt skeendet och utvecklar bestämda sociala relationer med varandra (jfr Massey 1994). En parallell kan dras till mötet vid bokbussen och mamman

som berättade om gruppen med pensionärer som varje dag möttes upp och gick ut med hundarna tillsammans. Här finns inga klara gränser men samtidigt finns det en mötesplats för pensionärernas egna community i det sociala rummet skapat i händelsen av den återkommande promenaden (jfr Cohen 1985; Massey 1994).

3.9. Evenemangen

Laila berättade för mig att midsommarfesten är ett konventionellt midsommarfirande och tradition som funnits länge i Kimstad. Den existerade redan då hon flyttade in för 45 år sedan. Hon beskrev att det på den dagen är traktorer som kör kanske 3 vagnar fullastade med barn till Krokhagen och efter dem kommer deras föräldrar och andra människor. Under arrangemanget är det dans runt midsommarstången, lotteri, chokladhjul, ponnyridning med mera. Jonas berättade också för mig om midsommarfirandet. Han sa att det är något man gör av tradition och att många skulle tycka att det var tråkigt om det försvann.

Om Kimstadagen berättade Maria för mig att det är en dag med aktiviteter i och omkring kyrkan, församlingshemmet och hembygdsgården som brukar hållas i september månad. Föreningarna inom orten samarbetar. Maria berättade om hur det har fungerat tidigare. Vid hembygdsgården sålde de fika och man kunde besöka museet. Det var också en tipspromenad som startade vid hembygdsgården och gick förbi kyrkan till församlingshemmet. I kyrkan erbjöds gudstjänster med kör i början och slutet av dagen och mellan tillfällena var det guidade turer för det intresserade. Sedan hade de 'kyrkdetectiven' för barn där barnen letade bokstäver i kyrkan som skulle bilda ett ord. Vid församlingshemmet hölls det utställning med handarbete som 'kämpestickorna' hade tillverkat. Utanför församlingshemmet fanns det 'prova på' aktiviteter som KGoIF höll i och så sålde de hamburgare och korv. Sen i hundrastgården hade KARO hunduppvisning.

Gränserna för det lokala blir alltmer otydliga på grund av ökad rörelse och massmedia och behovet för att skapa gränser blir allt viktigare för communityt (Cohen 1985). Kimstadagen kan ha något att göra med det behovet. Dagen skapar

ramar kring vad Kimstad är och har att erbjuda. Invånarna möts och gör saker som har fokus på orten. Dels genom aktiviteterna som finns på de geografiska platserna som kyrkan, församlingshemmet och hembygdsgården men även genom föreningarnas aktiviteter som KARO och KGoIF:s arrangemang. Vad medlemmarna har för gemensamma nämnare är att alla som är där delar en samexistens med de andra invånarna (sociala interaktioner, kultur, symboler) och delar ett intresse för Kimstad som ort och community. Midsommarfirandet är troligtvis inte heller ett undantag men det är starkare präglat av tradition. Evenemanget har skett under lång tid och baseras på den nationella traditionen av att vi firar midsommar i Sverige som svenskar men *sättet* som det utförs på i Kimstad är en markör för den lokala gemenskapen och något som skiljer orten från de andra - *här gör vi det på det här sättet*. Ett rituellt beteende som kunde identifieras verkade vara att man kör barnen i vagnar till Krokhagens IP inför midsommarfesten. Cohen beskriver vikten av dessa ritualer; ritualerna stärker och bekräftar personers identitet och uppfattning av den lokala platsen vilket spelar en viktig roll för upplevelsen av att vara del i ett community (Cohen 1985). Cohen beskriver själv i sin text, kontexten kring en karneval och att ritualerna och händelserna kan bära olika mening för deltagarna (jfr Gunnarsdotter 2005). Alla på midsommarfesten eller Kimstaddagen behöver inte delta av samma skäl. Någon vill fira svensk tradition och någon vill upptäcka Kimstad men det skulle också kunna vara så att några andra personer vill känna samhörighet med sin familj under midsommar och en annan vill kännas vid sin identitet som Kimstadbo.

3.10. Kimstad och virtuella mötesplatser

I vår digitaliserade samtid tar den virtuella världen allt större plats och Kimstad är inte ett undantag. Där 'möts' människor virtuellt, bland annat genom ortens facebooksidan. Min reflektion är att facebooksidan kan liknas med ett traditionellt torg och hur det sociala utbytet ser ut där (småsnack och skvaller). Det kan handla om information om upphittade saker, om varningar för halka, klagomål när någon 'busat' eller kört för fort. Uppmaning om att man ska parkera om bilen för att

gatorna ska sopas på grus eller då det delats bilder på Kimstad kvarn som inte finns längre, kanske för att känna nostalgi, vilket dessutom förstärker det kollektiva minnet och påverkar hur medlemmarna tänker om sitt community (jfr Cohen 1985).

Ett annat exempel är en messengergrupp som jag har tagit del av och känner till, där personer i Kimstad stämmer träff för att tillsammans spela Pokémon go. En app där man virtuellt fångar 'pokémons' som är utplacerade på kartor som byggs upp genom en koppling till GPS. De finns alltså i den 'verkliga' världen genom appen och man måste ta sig till platserna för att fånga dem. Ibland möts man på 'pokémongym' där man 'raidar', det vill säga slåss mot en stor pokémon tillsammans för att försöka fånga den och det är under det här tillfället som man gemensamt möts i verkligheten men i en slags symbios med den virtuella världen. Pokémongruppen kan ses som ett eget litet community där medlemmarna har samlats av det gemensamma intresset för spelet (jfr Cohen 1985). Vad vi kan ta med från Masseys tankar så är det att mötesplatser inte behöver vara en geografisk punkt, utan det viktiga är människornas sociala interaktioner och sociala relationer (Massey 1994). Därför tolkar jag det som att mötesplatser för pokémongruppen kan vara både i den messengergrupp där de kommunicerar med varandra och de platser där de möts utomhus för att 'slåss' tillsammans. Vad man gör och hur man gör saker kan tolkas in som det beteenden som finns inom det lilla communityts kulturella ramar. Det finns även språkliga begrepp som förstås av gemenskapens medlemmar men som för utomstående kan vara svårförstådda (skiljelinjen mellan 'oss från dem') som 'pokémongym', att 'raidar' eller att få en 'shiny' (Cohen 1985).

4. Avslutande del

Så vad är egentligen en mötesplats? Utgångspunkten för min diskussion har varit dels att en mötesplats är något mer än bara en geografisk punkt i verkligheten. Mötesplatsen är det som uppstår i samexistens mellan människor vilket baseras på sociala interaktioner. Mötesplatserna finns på olika skalor, allt från mikro till makronivå (Massey 1994). De som 'använder' platserna är personer som är en del av communityt, människor som samlas kring något gemensamt och därmed skiljer 'oss från dem'. Som del i ett community får personen tillgång till meningsskapande samt kulturell identitet (Cohen 1985). I det här arbetet har det redovisats ett flertal mötesplatser som finns i Kimstad. Hur mötena sker varierar. Vissa möten sker organiserat och planerat, som idrottsträningarna på KGoIF, evenemangen, församlingshemmets aktiviteter med mera. Sedan finns även de oorganiserade mötena, som när mammorna möts på lekplatsen, när man träffar på någon på pizzerian eller då man pendlar tillsammans från skolan. Sedan finns det ännu en form av möten; nämligen de möten som sker via det virtuella. Exemplet som jag hittat i Kimstad är bland annat Kimstads egen facebook sida som påminner lite om ett torg men även en grupp som spelar pokémon go tillsammans och formar likt ett eget litet community. Oavsett vad, verkar inte formen av mötena spela den viktiga rollen. Det som spelar roll och som har framgått under arbetet är det sociala behov som vi människor besitter. Det finns en stark drivkraft av att mötas och umgås. Vi är sociala varelser och oberoende av sättet att umgås hittar vi något sätt att träffas på, oavsett om det sker planerat, oplanerat eller i den virtuella världen.

I diskussionen har jag också tagit upp att vi samlas på grund av gemensamma nämnare eller intressen. Bland annat har det varit KGoIF där man möts i

gemenskapen av sporten, eller lekparken där de känner igen varandra som föräldrar men också i intresset för lokalhistoria på hembygdsföreningen. Dock berättades det även om en grupp som vistades på församlingshemmet men under olika typer av aktiviteter och där det snarare verkade handla om själva gemenskapen än intresse. Precis som jag nämner i det resonemanget fungerar mötesplatserna som något som skapar stabilitet, koherens och identitet. Detta när verklighetens gränser blir allt suddigare på grund av en värld där allt förändras snabbare och saker sker i en ökande takt (Massey 1994). Dessutom uppfyller gemenskaperna mänskliga behov som trygghet och kärlek (Engdahl & Larsson 2006).

I uppsatsen har begreppet community använts för att undersöka olika nivåer av gemenskap, i första hand för att särskilja och peka på att det kan finnas flera stycken på samma plats i mindre och större skala. Jag ser det som att Kimstad ort är ett större community. Inom detta ryms sedan flera mindre som exempelvis de olika föreningarna som Kimstad byalag, hembygdsföreningen och Kimstad gymnastik och idrottsförening men det handlar också om communities som inte bygger på lika organiserade former som mötena vid lekplatserna, skolbarnens kompisgrupper och grupper byggda på vänskapsrelationer. Jag följde med Boel och hennes man Curt på en lång promenad i Kimstad en kväll. Då pekade de ut platser och gav mig information om orten men på vägen mötte vi även personer som de kände och som de stannade och pratade med en stund. De hälsade gärna på personer längs vägen och Curt talade om vikten av skapandet av en bra kultur. Exempelvis tyckte de att det var viktigt att man försöker uppmuntra att hälsa på varandra, även det personer man inte känner men som man möter. Detta får mig att tänka på det som Cohen talar om är communitys 'ramar' eller 'gränser' som byggs från kulturen. Kulturen orienteras av ett slags mentalt kartlagt tänk som berättar om hur man betar sig inom communityt (Cohen 1985). Samma reflektion tog jag upp under diskussionen om KGoIF där dess medlemmar också hade etablerade sätt att se på saker. Till exempel hur Laila, Matilda och Jonas uttryckte det så att föreningssektionerna främjar och uppmuntrar varandras sporter i en synergi istället för att konkurrera, eftersom det är mest framgångsrikt för deras

gemensamma community. Mötesplatserna har också olika betydelser för dess 'besökare', vilket är något som både Cohen och Massey tar upp aspekter kring i sina teorier. Massey menar att alla personer har olika roller inom ett community och därför bär med sig sin egen individuella mentala uppfattning om den (Massey 1994). Exempelvis har hembygdsföreningen en betydelse för styrelsemedlemmarna i föreningen och en annan för skolbarnen som besöker deras skolmuseum. Sedan tar Cohen upp att en plats inte är något homogent och statiskt, utan snarare föränderligt och flera saker på en gång (Cohen 1985). Pizzerian var ett bra exempel eftersom platsen för bagaren är en arbetsplats, för mannen vid spelautomaten troligtvis en plats för tidsfördriv, för byalaget en plats för att hålla möten men det är också en plats för dess kunder att äta. Det vill säga en plats för det flesta.

Det verkar också som att mötesplatser inte bara bygger på sociala interaktioner i form utav kommunikation. Vid bokbussen pratade de besökande inte speciellt mycket med varandra. Kanske inte alls till och med men bokbussen skapade ändå ramar till en mötesplats som bygger på att det finns sociala strukturer. Tågstationen var också en diffus mötesplats men som troligtvis blir en mötesplats därför att människor i samband med att de gör sociala interaktioner knyter samman dessa mentalt med den fysiska platsen, vilket ger dem en uppfattning om platsen som en mötesplats. En mötesplats existerar på en större skala än bara det som går att se i den fysiska verkligheten och Massey talar om att se 'bortom de skarpa gränserna (Massey 1994).

Vad jag har observerat angående olika åldersgrupper är att de ofta vistas på samma platser. Sedan varierar det huruvida de gör samma saker eller bara träffas parallellt med varandra. Ibland blandas grupperna. Ofta blandas de om det finns ett gemensamt intresse över något som passar båda parter (sport, historia, Pokemon go). Dock verkar det vara situationbestämt om det är så att personer i olika åldrar har sociala interaktioner mellan varandra eller inte och det kan skifta väldigt snabbt.

Avslutningsvis - hur har uppsatsen besvarat forskningsfrågorna? Jag har gett flera exempel på hur mötesplatser kan fungera, för att visa hur de är av skiftande format. Samspelet mellan plats och interaktion verkar variera beroende på mötesplatsens form och syfte. Sist tror jag att det går att fastslå att mötena spelar stor roll i utformandet av lokal identitet utifrån den diskussion som förts om community i koppling till mötesplatser, både för gruppen och för individen själv.

Källor och litteratur

Litteratur

Bengtsson, B.-A. (2007). *Från Östra stambanan till ostlänken/Götalandsbanan. Om tillkomsten och utvecklingen av järnvägen och stationerna mellan Katrineholm och Nässjö*. Atremi

Cohen, A.P. (1985). *The symbolic construction of community*. New York: Routledge

Delanty, G. (2003): *Community*. London & New York: Routledge

Fägerborg, E. (2011) Intervjuer. I: Kaijser, L och Öhlander, M. *Etnologiskt fältarbete*. Lund: Studentlitteratur AB. 85-112.

Engdahl, O. & Larsson, B. (2006). *Sociologiska perspektiv, grundläggande begrepp och teorier*. 1:4. Studentlitteratur

Gunnarsdotter, Y. (2005). *Från arbetsgemenskap till fritidsgemenskap, den svenska landsbygdens omvandling ur Locknevis perspektiv*. Sveriges lantbruksuniversitet

Kimstad byalag (2008a). *Verksamhetsberättelse för Kimstad byalag det första verksamhetsåret 2008–2009*. Verksamhetsberättelse. Kimstad: Kimstad byalag (2021-16-01)

Kimstad byalag (2008b). *Välkommen till Kimstad!* Broschyr. Kimstad: Kimstad byalag (2021-16-01)

Massey, D. (1994). *Space, place and gender*. Polity press.

Pripp, O och Öhlander, M (2011) Observationer. I: Kaijser, L och Öhlander, M. *Etnologiskt fältarbete*. Lund: Studentlitteratur AB. 113-146.

Hemsidor och databaser

Kimstad GoIF (2021). *Kimstad GoIF*. <https://www.kimstadgoif.nu/?firstRef> (2021-05-14)

Kimstad Norsholms hembygdsförening (2021). *Kimstad Norsholms hembygdsförening*. <https://www.hembygd.se/kimstad> (2021-05-03)

Norrköping kommun (2020). *Folkmängd efter år, ålder och kön. Avser folkbokförd befolkning 31/12 respektive år.* Norrköping kommun.
https://wfinkstat.norrkoping.se/approot/nk_webstat/nkstat.html?OMR=BEF01 (25-02-2021)

Svenska kyrkan (2020-10-29). *Kimstad kyrka.*
<https://www.svenskakyrkan.se/norrkoping/kimstads-kyrka> (2021-05-11)

Informanter och enkät

Alf Ericsson, Ledamot och IT-ansvarig, Kimstad Norsholms hembygdsförening, Intervju (2021-04-19)

Boel Johnson och Göran Sarring, Ordförande och Vice ordförande, Kimstad byalag, Intervju (2021-04-15)

Jonas Braam, Sektionsledare, Kimstad Gymnastik och idrottsförening, Intervju (2021-04-15)

Laila Braam, Tipspromenadsanordnare, Kimstad Gymnastik och idrottsförening, Intervju (2021-04-14)

Maria Tillberg. Kyrkomusiker. Svenska Kyrkan (Borgs församling), Intervju (2021-04-19)

Matilda Hahne Bergdahl, Suppleant/Tränare, Kimstad Gymnastik och idrottsförening, Intervju (2021-04-16)

Sandberg Vilén. *Kimstads mötesplatser.* Enkät skapad i Google docs och publicerad på Kimstads facebookside (06-04-2021)
<https://forms.gle/rwkaYB14HaMJ8nyh7>

Tack.

Ett stort tack till Alf, Boel, Göran, Jonas, Laila, Maria och Matilda. Intervjuerna men också öppenheten till att svara på frågor har varit till enorm nytta och grundläggande för mitt arbete. Ett extra tack till Boel och hennes man Curt som dessutom tog med mig på en lång rundtur i Kimstad. Sedan ska jag även tacka alla Kimstadbör som tog sin tid och svarade på min enkät eller svarade på frågor under mina observationer.

Till sist riktas också ett stort tack till min handledare Kjell som har bidragit med stöttning och hjälp genom hela arbetsprocessen.